

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 9.5.2016
Čj. MSP-66/2016-OJD-SPZ/2
Počet listů: 2
Přílohy: 1

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

Věc: obv. D. O. - stížnost pro porušení zákona

Příloha : trestní spis Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 52 T 195/2011

V trestní věci Okresního soudu v Chomutově sp. zn. 52 T 195/2011 podávám podle § 266 odst. 1,2 trestního řádu ve prospěch obviněného D. O.

stížnost pro porušení zákona

proti trestnímu příkazu Okresního soudu v Chomutově ze dne 17.10.2011, č.j. 52 T 195/2011-27, který nabyl právní moci 23.7.2012.

Výše citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 17.10.2011, č.j. 52 T 195/2011-27 byl obviněný D. O. uznán vinným přečinem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Uvedený přečin spáchal tím, že

dne 29.9.2011, v době kolem 02.10 hodin na silnici I/13 v obci Chomutov ve směru na obec Most, řídil osobní motorové vozidlo zn. Daewoo Nexia, RZ: 6S7 5394, ačkoliv za přestupky v dopravě pozbyl řidičské oprávnění, jelikož dosáhl v bodovém hodnocení ztrátu dvanácti (12) bodů.

Obviněnému byl za uvedený přečin uložen trest odnětí svobody v trvání 5 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 18 měsíců, a trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu v trvání 2 let.

Trestní příkaz byl doručen Okresnímu státnímu zastupitelství v Chomutově dne 21.10.2011 a obviněnému dne 23.7.2012, načež proti němu nebyl podán v zákonné lhůtě odpor, resp. jmenovaný se práva k podání odporu bezprostředně po doručení trestního příkazu vzdal, takže tento nabyl právní moci 23.7.2012.

Usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 22.1.2013, č.j. 52 T 195/2011-65, bylo rozhodnuto o tom, že obv. D. O. je účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013 a podle čl. IV. odst. 1 písm. b) rozhodnutí o této amnestii se mu promíjí daným trestním příkazem uložený podmíněně odložený trest odnětí svobody. Proti tomuto usnesení nebyla podána v zákonné lhůtě stížnost a nabylo tak právní moci dnem 7.5.2013.

Usnesením Okresního soudu v Chomutově ze dne 18.9.2013, č.j. 52 T 195/2011-87, bylo podle § 90 odst. 1 trestního zákoníku rozhodnuto o podmíněném upuštění od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu uloženého předmětným trestním příkazem a zároveň byla obviněnému podle § 90 odst. 2 tr. zákoníku stanovena zkušební doba o délce dvou a půl (2,5) roku. Toto usnesení nabylo právní moci v den jeho vyhlášení.

Shora citovaným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 17.10.2011, č.j. 52 T 195/2011-27, byl porušen zákon v neprospěch obviněného D. O., a to v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že vykonává činnost, která mu byla takovým rozhodnutím zakázána nebo pro kterou mu bylo odňato příslušné oprávnění podle jiného právního předpisu nebo pro kterou takové oprávnění pozbyl.

Z výše uvedeného popisu skutku vyplývá, že obviněný dovršil v bodovém hodnocení řidičů vedeném podle § 123a a násl. zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, hranici 12 bodů. Z tohoto důvodu pozbyl řidičské oprávnění. Oznámení Magistrátu města Chomutova o tomto pozbytí založené na čl. 20 přílohového trestního spisu bylo D. O. doručeno 15.9.2009. Zmiňované pozbytí řidičského oprávnění proto v souladu s ustanovením § 123c odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., zákona o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, nastalo dne 23.9.2009.

Nalézací soud při svém rozhodování zjevně vycházel z toho, že do doby jízdy, tedy do dne 29.9.2011, jmenovaný nepožádal o vrácení řidičského oprávnění a neprokázal způsobilost k opětovnému řízení motorových vozidel.

K tomu je třeba dodat, že v době vydání trestního příkazu byl v soudní praxi uplatňován právní názor, podle něhož se i v takovém případě jedná o spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání ve smyslu § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Poté, co výše citovaný trestní příkaz nabyl právní moci, bylo však vydáno dne 18.9.2013 pod sp. zn. 15 Tdo 876/2013 usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu, v němž se mimo jiné uvádí: „Skutkovou podstatu přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku naplní pachatel, který jako řidič podle § 123c odst. 3 a § 123d odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o silničním provozu, ve znění pozdějších předpisů, pozbyl řidičské oprávnění na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci a řídil motorové vozidlo v době do jednoho roku ode dne pozbytí řidičského oprávnění podle tohoto zákonného ustanovení. Pokud řídil motorové vozidlo po uplynutí této lhůty, byť nepožádal o navrácení řidičského oprávnění, nedopustil se přečinu podle § 337 odst. 1 písm.

a) tr. zákoníku. V takovém jednání, které však není v souladu se zákonem, je možné spatřovat přestupek podle § 125c odst. 1 písm. e) bod 1. zákona č. 361/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Obdobně to platí pro držitele řidičského průkazu podle § 123c odst. 7, 8 posledně citovaného zákona.“

V odůvodnění výše citovaného usnesení velký senát Nejvyššího soudu poukázal kromě dalšího na to, že řidič, který řídil motorové vozidlo poté, co uplynula roční lhůta od jeho pozbytí řidičského oprávnění na základě dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení porušení zákonných povinností řidiče, aniž by po splnění zákonných podmínek požádal o vrácení řidičského oprávnění, by byl mj. v nerovném postavení vůči tomu, kdo řídil motorové vozidlo, ačkoliv nikdy nebyl držitelem řidičského oprávnění, když takového řidiče lze postihnout pouze pro přestupek. Taková nerovnost pak není důvodná ani přípustná.

Na toto rozhodnutí velkého senátu pak navázala další rozhodnutí Nejvyššího soudu k této otázce, např. jeho usnesení ze dne 6.1.2015, sp. zn. 7 Tz 51/2014, a ze dne 18.3.2015, sp. zn. 7 Tz 9/2015, kdy Nejvyšší soud výše uvedené právní závěry potvrdil.

Z citované judikatury je tedy zřejmé, že vůči obviněnému nelze vyvozovat trestní odpovědnost za řízení motorového vozidla, jež uskutečnil více než 2 roky poté, co pozbyl řidičské oprávnění dovršením hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů. Protože se tohoto jednání dopustil a zároveň nebyl držitelem platného řidičského oprávnění, bylo by jej možno postihnout toliko pro odpovídající správní přestupek.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud:

- 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným trestním příkazem Okresního soudu v Chomutově ze dne 17.10.2011, č.j. 52 T 195/2011-27, byl porušen zákon v neprospěch obviněného D. O., a to v ustanovení § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku,
- 2) podle § 269 odst. 2 trestního řádu napadený trestní příkaz zrušil a také zrušil další rozhodnutí na něho obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu, a
- 3) podle § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu v Chomutově, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
Ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [3 Tz 39/2016](#)